

[J. Chr. Jensen.]

tionen af denne Lov. Den findes i Ændringsforslag Nr. 4, hvori det bestemmes, at der efter § 3 indsættes en ny Paragraf, som gaar ud paa, at der af Indenrigsministeren og de forskellige kommunale Institutioner ned sættes et saakaldt Byplannævn. Naar jeg nævner dette først, er det, fordi dette Nævn faar en meget betydelig Beføjelse baade med Hensyn til Kontrol og med Hensyn til Indstillingsret og Medbestemmelsesret over for Ministeren. Det vil sige, at det er en sagkyndig Medhjælp, idet man har ment, at man ikke altid paa dette specielle Omraade har den tilstrækkelige Sagkundskab blandt Embedsmændene i Ministeriet. Jeg tror, dette Nævn vil være af stor Værdi baade for Kommunerne og for dem, hvem Byplanen skal omfatte; men for øvrigt er det ogsaa af uhyre Værdi for Ministeriet, at dette Byplannævn bliver medvirkende til at føre denne Lov ud i Livet.

Den anden Hovedændring angaar § 1, af hvis oprindelige Form kun de to første Linier bliver tilbage, medens Resten er nyt. Tidligere kunde Ministeren, naar han skønnede det paakrævet, foranledige, at der blev udarbejdet en ny Byplan. Efter Ændringsforslaget bliver dette en Pligt for Kommunerne; det vil sige, at Loven bliver gjort obligatorisk paa dette Omraade, saa at alle Kommuner og alle bymæssige Bebyggelser med over 1 000 Indbyggere skal udarbejde en Byplan, og Planen skal indeholde visse Bestemmelser, der gaar lidt videre end de oprindelig foreslaaede Bestemmelser.

Der er yderligere i denne nye § 1 en Bestemmelse om, at der ud over, hvad der falder ind under Loven ved dens Ikrafttræden kan indtages yderligere Omraader, for saa vidt det skulde vise sig, at det andre Steder kommer til en Art nærmere fastsat Bebyggelse. Det vil altsaa sige, at Lovens Omraade kan udvides, efterhaanden som det gøres paakrævet.

Men naturligvis, naar det er en Pligt for Kommunerne at udarbejde en Byplan, maa der være en udstrakt Adgang for dem til at søge Dispensation. Det er derfor ogsaa foreslaaet i § 1 at give Ministeren Bemyndigelse til at dispensere fra denne Bestemmelse efter Indstilling fra den paagældende Kommunalbestyrelse, og formentlig vil Dispensation i stor Udstrækning blive brugt paa Steder, hvor man ikke anser det for paakrævet, at en Byplan udarbejdes. Men det bliver her Ministeren, der faar Bestemmelsesretten, paa mange Punkter i Samraad med det sagkyndige Udvalg, jeg

nys talte om. For København og Københavns Amts Kommuner ned sættes der et Nævn af samme Størrelse, men med en lidt anden Sammensætning, og Ministeren udpeger for samtlige Nævne to særlig sagkyndige, som skal være til Raadighed, baade naar der er Tale om Byplaner ude i Landet og i Landkommunerne og i København, saaledes at der altid er denne Sagkundskab til Stede.

Det tredje store Hovedspørgsmaal omhandles i den nye Paragraf, der foreslaas indsat efter § 16, og hvorefter der, naar en Byplan er lagt og Grundarealerne deles paa en Maade, der er mindre anvendelig, bliver Mulighed for et tvungent Magelæg. Dette er jeg særdeles glad for, og jeg tror, det vil have uhyre Betydning, særlig økonomisk set.

Endelig foreslaas der i § 21 indsat en Bestemmelse, som til Forskel fra den oprindelige Paragraf bestemmer, at Pant haverne skal have Erstatningsbeløbet udbetalt i det Omfang, som er fornødent til at fyldestgøre dem for Forringelsen af Pantesikkerheden, medens den eventuelt resterende Del af Erstatningen udbetales til Grundejeren.

Jeg skal derefter gøre nogle ganske enkelte almindelige Bemærkninger. Ved denne Lov bliver Rammerne lagt for en sund og god Udvikling af vore Byer, og det, det nu gælder om, er at faa disse Rammer udfyldt rigtigt. Som det vil fremgaa af Betænkningen, har Udvalget haft Lejlighed til at besøge Malmø. Sverige er paa dette Omraade langt videre end vi, og om dette Besøg i Malmø tør jeg nok sige, at det havde en betydelig Værdi for det senere Arbejde og i overordentlig høj Grad har bidraget til, at det er lykkedes hele Udvalget at komme til Enighed i denne Sag. Der er mange Ting fra dette Besøg, som det kunde have Interesse at gøre opmærksom paa, men jeg skal nøjes med en eneste. Der er i Sverige en Embedsmand, som hedder Lensarkitekten. Denne Lensarkitekt er til Raadighed baade med Hensyn til Byplansager og med Hensyn til Byggeplaner i al Almindelighed, og jeg henstiller til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse, om der ikke er Mulighed for, at vi ved Lejlighed kunde faa dette System indført herhjemme.

Overført paa Dansk vilde jeg kalde en saadan Embedsmand Amtsarkitekten, og han skulde da være til Raadighed i disse Sager inden for Amtet. Der bygges her i Landet Ejendomme for over 250 Mill. Kr. om Aaret, og de allerfleste har ikke indgaaende Kendskab til Byggeriet og hvad dermed staar i Forbindelse. Det vilde derfor